

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 8 grudnia 2015 r.

Poz. 2059

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI¹⁾

z dnia 2 listopada 2015 r.

w sprawie sposobu obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej przez odbiorcę przemysłowego

Na podstawie art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Współczynnik intensywności zużycia energii elektrycznej określony w sposób wskazany w art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, zwanej dalej „ustawą”, oznaczony symbolem „Ei”, oblicza się według wzoru:

$$E_i = \left(\frac{C}{GVA} \right) \times 100\%$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

C – koszty energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby w trzech ostatnich latach poprzedzających rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 ustawy, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, w okresie wykonywania tej działalności, wyrażone w złotych,

GVA – wartość dodaną brutto w trzech ostatnich latach poprzedzających rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, a w przypadku gdy działalność gospodarcza, o której mowa w art. 52 ust. 6 ustawy, jest wykonywana w okresie krótszym niż trzy lata, w okresie wykonywania tej działalności, wyrażoną w złotych.

2. Do kosztów energii elektrycznej zużytej na własne potrzeby, oznaczonych symbolem „C”, o którym mowa w ust. 1, zalicza się koszty:

- 1) zakupu lub wytworzenia energii elektrycznej na własne potrzeby przez odbiorcę przemysłowego, w tym także:
  - a) uiszczoną opłatę OZE, o której mowa w art. 95 ust. 1 ustawy,
  - b) koszty realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 lub w art. 188 ust. 1 ustawy oraz w art. 9a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.²⁾),
  - c) opłaty za usługi dystrybucji lub przesyłania energii elektrycznej;
- 2) udziału w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii w danym roku, oznaczone symbolem „Ui”, o którym mowa w ust. 3, które odbiorca poniósłby, gdyby nie skorzystał z ulg, o których mowa w art. 53 ust. 1 lub w art. 96 ust. 2 ustawy.

---

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. poz. 1252).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 900, 942, 1101 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 151, 478, 942, 1618, 1893 i 1960.

3. Koszty udziału w systemie wsparcia odnawialnych źródeł energii w danym roku, oznaczone symbolem „Ui”, oblicza się według wzoru:

$$U_i = \frac{\frac{100\% - E_{ui}}{100\%} \times Z_{oi} \times O_{zji} \times E_{oi}}{100\%} + \frac{(100\% - R_i) \times SR_i \times E_{pi}}{100\%}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- E_{ui} – ilość energii elektrycznej określoną w art. 53 ust. 1 lub w art. 188 ust. 7 ustawy, w odniesieniu do której został dla danego odbiorcy przemysłowego wykonany obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1 lub w art. 188 ust. 1 ustawy, w danym roku „i”, wyrażoną w procentach,
- Z_{oi} – udział, o którym mowa w art. 59 ustawy lub w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy, lub w art. 190 ustawy, w danym roku „i”, wyrażony w procentach,
- O_{zji} – jednostkową opłatę zastępczą, o której mowa w art. 56 lub w art. 188 ust. 16 ustawy, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,
- E_{oi} – ilość energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w danym roku „i”, wyrażoną w MWh,
- R_i – ilość energii elektrycznej określoną zgodnie z art. 96 ust. 2 ustawy, dla danego roku „i”, wyrażoną w procentach,
- SR_i – stawkę opłaty OZE, o której mowa w art. 98 ust. 1 ustawy, obowiązującą w danym roku „i”, wyrażoną w zł/MWh,
- E_{pi} – ilość energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez danego odbiorcę przemysłowego w danym roku „i”, wyrażoną w MWh.

4. Wartość dodaną brutto, oznaczoną symbolem „GVA”, o której mowa w ust. 1, oblicza się dla:

- 1) jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.³⁾) w wariantcie porównawczym, jako przychody netto ze sprzedaży i zrównane z nimi pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 2) jednostek sporządzających rachunek zysków i strat zgodnie z art. 47 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości w wariantcie kalkulacyjnym, jako przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów pomniejszone o koszty sprzedanych produktów, towarów i materiałów, koszty sprzedaży oraz koszty ogólnego zarządu po wyłączeniu kosztów amortyzacji, wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, powiększone o pozostałe przychody operacyjne oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 3) jednostek sporządzających sprawozdania finansowe jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, jako przychody ze sprzedaży powiększone o pozostałe przychody operacyjne, pomniejszone o koszty działalności operacyjnej po wyłączeniu kosztów amortyzacji oraz kosztów świadczeń pracowniczych, w tym kosztów wynagrodzeń oraz ubezpieczeń społecznych i innych świadczeń pracowniczych, oraz pomniejszone o pozostałe koszty operacyjne;
- 4) jednostek niesporządzających sprawozdań finansowych jednostki zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości na podstawie art. 45 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, w sposób określony dla jednostek, o których mowa w pkt 1 albo w pkt 2.

5. Do obliczania współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej stosuje się dane rzeczywiste, a dla okresu od dnia 1 listopada do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku, o którym mowa w art. 52 ust. 1 ustawy, w zakresie, w jakim danych tych nie da się jeszcze ustalić, dane oszacowane na podstawie dostępnych wielkości z analogicznego okresu dwóch lat poprzedzających ten rok, przy uwzględnieniu okoliczności mających wpływ na zmianę warunków wykonywania działalności gospodarczej przez odbiorcę przemysłowego.

§ 2. W przypadku gdy wartość dodana brutto, o której mowa w § 1 ust. 1, jest mniejsza lub równa zero, przyjmuje się, że wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, oznaczonego symbolem „E_i”, o której mowa w § 1 ust. 1, wynosi więcej niż 40%.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Minister Gospodarki: wz. *J. Pietrewicz*

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166, 1333, 1844 i 1893.